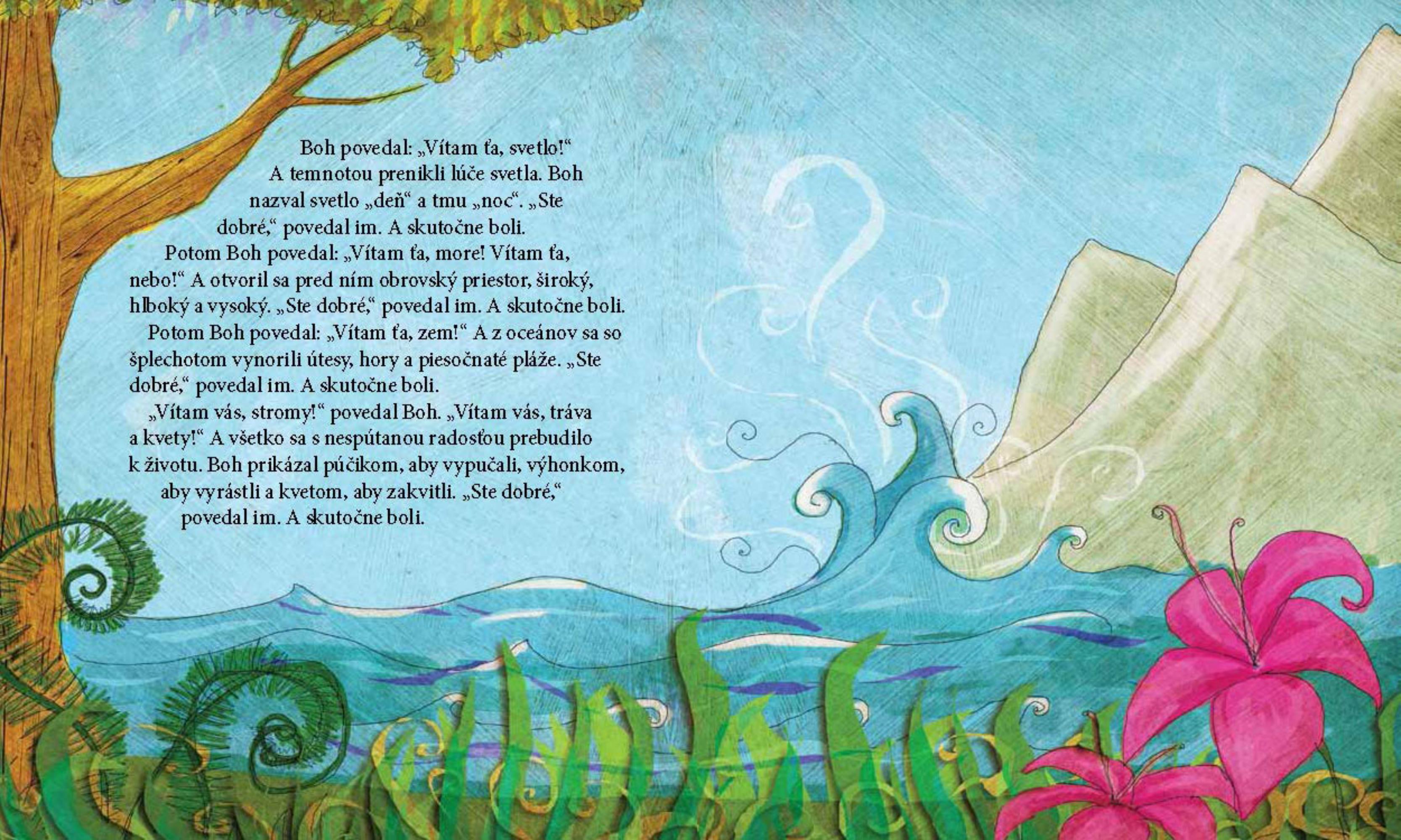

„Vítam vás, hviezdy!“ povedal Boh. „Vítam ťa, slnko!
Vítam ťa, mesiac!“ A vtom so svištaním prenikli tmu
ohnivé gule točiace sa dookola. Okolo nich krúžili
oranžové, fialové a zlatisté planéty. „Ste dobré,“ povedal
Boh. A skutočne boli.

Boh povedal: „Vítam ťa, svetlo!“
A temnotou prenikli lúče svetla. Boh
nazval svetlo „deň“ a tmu „noč“. „Ste
dobré,“ povedal im. A skutočne boli.
Potom Boh povedal: „Vítam ťa, more! Vítam ťa,
nebo!“ A otvoril sa pred ním obrovský priestor, široký,
hlboký a vysoký. „Ste dobré,“ povedal im. A skutočne boli.
Potom Boh povedal: „Vítam ťa, zem!“ A z oceánov sa so
šplechotom vynorili útesy, hory a piesočnaté pláže. „Ste
dobré,“ povedal im. A skutočne boli.
„Vítam vás, stromy!“ povedal Boh. „Vítam vás, tráva
a kvety!“ A všetko sa s nespútanou radostou prebudilo
k životu. Boh prikázal púčikom, aby vypučali, výhonkom,
aby vyrástli a kvetom, aby zakvitli. „Ste dobré,“
povedal im. A skutočne boli.

Začiatok: dokonalý domov

Pieseň stvorenia, z Genesisa 1 – 2

NA POČIATKU nebolo nič.

Nič, čo by sme mohli počuť, cítiť, vidieť.

Len prázdnota. A tma. A... vôbec nič.

Ale Boh tam bol. A mal skvelý plán.

„Vezmem túto prázdnnotu,“ povedal Boh, „a vyplním ju!
Z tmy urobím svetlo! Z ničoho stvorím... VŠETKO!“

Tak, ako vtácia mamka trepoce krídlami nad vajíčkami,
aby pomohla svojim deťom vyliahnúť sa, tak sa Boh
vznášal nad hlbokou tichou tmou. Začal tvoriť život.

Boh povedal. To bolo všetko. A všetko, čo riekoval, sa stalo.

